

क्रोधर्म्य (von क्रोध, adj. dessen Wesen Zorn ist ÇAT. Br. 14, 7, 2, 6.

क्रोधमूर्क्षित (क्रोध + मू०) 1) adj. vom Zorn bethört, — hingerissen MBu. 3, 1864. R. 1, 1, 48. — 2) m. ein best. Parfum (चौर) ÇABDAR. im ÇKDr.

क्रोधवर्धन (क्रोध + व०) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 2280. 14288. क्रोधवर्धन इत्येव यन्मन्त्रः परिकीर्तितः । दण्डधार इति ख्यातः सो ऽभवन्मुनयः MBu. 1, 2682.

1. क्रोधवश (क्रोध + वश) m. die Gewalt des Zorns: ययौ क्रोधवशं सद्यः शशाप च वमून्सदा MBu. 1, 3949. क्रोधवशग PAÑKAT. 36, 24. कामक्रोधवशानुग M. 2, 214.

2. क्रोधवश (wie eben) adj. in der Gewalt des Zorns stehend; subst. Bez. verschiedener Sippen von bösen Geistern: गणः क्रोधवशः MBu. 1, 2540. 2695. HARIV. 232. 12867. Buāg. P. 5, 24, 29. क्रोधवशाः MBu. 3, 11361. 11385. 4, 2292. HARIV. 12464. Buāg. P. 8, 10, 33. sg. N. pr. eines Rakshas MBu. 3, 16363. तिलीरिर्क्षितं ब्राह्म कृतं क्रोधवशेन च 13, 4291. क्रोधवशा f. N. pr. einer Tochter Daksha's und Gemahlin Kaçjapa's (vgl. क्रोधा) 1, 2624. HARIV. 170. 12448. R. 3, 20, 12. 22. VP. 122. Buāg. P. 6, 6, 25. 27.

क्रोधकृत् क्रोध + कृ०, m. N. pr. eines Asura MBu. 1, 2543. 2682. HARIV. 2286. 12696. 14288.

क्रोधानु (von क्रोध, adj. leidenschaftlich, heftig Suçr. 2, 333. 8.

क्रोधिन् (von क्रुध् oder क्रोध) 1) adj. dass. H. 394. Suçr. 1, 333, 1. — 2) m. a. Büffel RĪG. im ÇKDr. — b. Hund H. 5. 180. — 3) f. myst. Bez. des Buchstabens r Ind. St. 2, 316.

क्रोलायन patron. von क्रान (= क्रोट?), pl. Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 33. — Vgl. क्रोलायन.

क्रोश (von क्रुश्) 1) m. a) parox. Schrei, Ruf VS. 30, 19. TS. 7, 3, 8, 1. कर्णक्रोश Ohrensummen GORU. 3, 3, 26. — b) Rufweite, eine best. Entfernung, = 1000 दण्ड = 4000 कस्त = 1/4 योजन Viṣṇudharm. bei RAGHUN. ĀṆIKAT. 1, 221. LALIT. 142. 11. 887. = 2000 दण्ड = 8000 कस्त = 1/4 योजन COLEBR. Alg. 2. TRIK. 2, 2, 3. zwei क्रोश = गच्छूति AK. 2, 1, 18. पुरस्ताद्योजने कृता, इतरे क्रोशप्रत्यवायेन KĀTJ. ÇR. 22, 3, 33. 38. MBu. 1, 6400. DRUP. 8, 53. R. 2, 90, 1. PAÑKAT. I. 447. RAGH. 13, 79. LALIT. 138. — 2) n. N. eines Sāman LĀTJ. 7, 1, 1. 7. 30. — क्रोशं gaṇa ज्वलादि zu P. 3, 1, 140.

क्रोशनाल (क्रोश 2. + ताल) m. eine grosse Trommel Hār. 72.

क्रोशधानि (क्रोश 2. + धानि) m. dass. Hār. 72.

क्रोशर्न (von क्रुश्) 1) adj. schreiend: वि क्रोशनामो विध्वं घायन् RV. 10, 27, 18. — 2) n. das Schreien Suçr. 1, 363. 11.

क्रोशिन् (wie eben) adj. schreiend: उष्ट्रं wie ein Kameel P. 6, 2, 80, Sch.

क्रोष्ट N. pr. eines Mannes, pl. Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 33.

क्रोष्टर (von क्रुश् ved. क्रोष्टर Uṇ. 1. 69. P. 3, 2, 147, Sch. 1) m. vor consonantisch anlautenden Casusendungen zur Vermeidung der Verbindung ष्ट nicht im Gebrauch; vor diesen erscheint das Thema क्रोष्ट (s. bes.) P. 7, 1, 95. 97. VOP. 3, 62. fgg. (क्रोष्टृणाम् 64). Die Grammatiker und Lexicographen betrachten क्रोष्ट als Grundform. a) Schakal (der Schreier): क्रोष्टा ब्राह्म निरतत्त कलात् RV. 10, 18, 4. शुने क्रोष्टे मा शरीराणि क-

र्तम् AV. 14, 2, 2. क्रोष्टारः 11. क्रोष्टा VS. 24, 32. शार्दूलस्य गुहा प्रन्यो नीयः क्रोष्टाभिर्मर्दति MBu. 1, 7750. उपेत्य पप्रच्छ तदा क्रोष्टा व्याघ्रवधू- निव DRUP. 1, 17. H. 1290. — b) N. pr. eines Sohnes von Jadu und Vaters von Vṛginivant MBu. 13, 6832 (क्रोष्टा und क्रोष्टुः). HARIV. 1843. VP. 416. 420. Buāg. P. 9, 23, 20. — 2) f. क्रोष्टी P. 7, 1, 96. gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41. VOP. 3, 62. 4, 12. a) das Weibchen vom Schakal H. an. 2, 406. MED. r. 20. — b, eine Art Convolvulus, = सिता विदारी AK. 2, 4, 28. कृलविदारी MED. नीरविदारी H. an. — c) N. einer anderen Pflanze (लाङ्गली) H. an. MED.

क्रोष्टु (wie eben) Uṇ. 1, 69. m. im nom. und acc. sg., im nom. voc. acc. du. und im nom. voc. pl. nicht im Gebrauch; in diesen casus durch das Thema क्रोष्टर vertreten. P. 7, 1, 95. 97. VOP. 3, 62. fgg. 1) Schakal AK. 2, 3, 5. 3, 4, 1, 12. — 2) = क्रोष्टर 1, b: क्रोष्टो: HARIV. 1906. 1969.

क्रोष्टुका (von क्रोष्टु, 1, m. a) Schakal MBu. 13, 6342. न कानमुपातिष्ठेयं शार्दूलो क्रोष्टुके यथा 3, 16029. काकिनेमोश्चित्रवर्धनं शार्दूलान्क्रोष्टुकेन । क्रोष्णीष पाटवान् 2, 2103. — b) N. pr. eines Mannes, s. क्रोष्टुकि. — 2) f. क्रोष्टुकी das Weibchen vom Schakal, eine Tochter der Krodhavaçā R. 3, 20, 22. Mutter der gelben (हरि) Affen, wenn 26 mit हरी, wie der Schol. sagt, dieselbe gemeint ist.

क्रोष्टुकपुच्छिका (क्रो० + पु०, f. N. einer Pflanze, = क्रोष्टुविना Svāmīn zu AK. 2, 4, 2, 11. = मोलोमिका RĪG. im ÇKDr.

क्रोष्टुकमान (क्रो० + मान) m. N. pr. eines Mannes, v. l. für क्रोष्टुमान gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63.

क्रोष्टुमेखला (क्रो० + मे०) f. N. einer Pflanze, Hemionitis cordifolia Roxb., RATNAM. 10.

क्रोष्टुवर्ण क्रोष्टु + वर्ण, N. pr. einer Localität gaṇa ततशिलादि zu P. 4, 3, 93.

क्रोष्टुवर्णश्न क्रो० + शि०) n. eine best. Krankheit des Knies Suçr. 1, 236. 11. 360. 11. 2, 43, 16.

क्रोष्टुपाद क्रोष्टु + पाद, m. N. pr. eines Mannes; pl. seine Nachkommen gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63.

क्रोष्टुपुच्छिका (क्रो० + पु०) f. = क्रोष्टुविना RATNAM. 10. Auch क्रोष्टुपुच्छी ÇABDAR. im ÇKDr.

क्रोष्टुपल (क्रो० + पल) m. N. eines Baumes, Terminalia Catappa (s. इडुद, ÇABDAR. im ÇKDr.

क्रोष्टुमान (क्रोष्टु + मान) und क्रोष्टुमाय (क्रो० + माया) Nn. pr. zweier Männer; pl. ihre Nachkommen gaṇa यस्कादि zu P. 2, 4, 63.

क्रोष्टुवेना क्रो० + वि०) f. N. einer Pflanze, Hemionitis cordifolia Roxb. (पुष्पिणी), AK. 2, 4, 2, 11. — Vgl. प्रगालविना.

क्रोष्टेन् m. eine Art Zuckerrohr (श्वेतैन्) RĪG. im ÇKDr. Wohl zusammenges. aus क्रोष्टा (nom. von क्रोष्टर) + इन्.

क्रौञ्च (von क्रुञ्च) KĀr. zu P. 4, 1, 120. 1) m. a) = क्रुच्, क्रुञ्च Brachvogel gaṇa प्रसादि zu P. 5, 4, 33. AK. 2, 3, 22. TRIK. 3, 3, 74. H. 1329. an. 2, 57. MED. k. 4. TS. 5, 3, 22. 1. क्रौञ्चं कृत्वा त्रिहायनम् (वत्सं दद्यात्) M. 11, 134. कार्पाततत्तवं (कृत्वा) क्रौञ्चः (जायते) 12, 64. N. (BOPP) 12, 143. R. 1, 2, 12. ताम्रशीर्ष 13. 3, 20, 19. Suçr. 1, 24, 8. 203. 12. 2, 54, 4. 246. 4. R. 4, 8. Verz. d. B. H. No. 897. Emblem des 3ten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpinī H. 47. क्रौञ्चो (क्रौञ्चा) ÇATĪDH. im ÇKDr. H. 1329,